

Γράφει ο Σείτ Αλντογάν

Πριν προχωρήσουμε σε μια αποτίμηση των εκλογών στην Τουρκία, πρέπει πρώτα απ' όλα να αναφέρουμε ότι εδώ και 20 χρόνια υπάρχει κρατική τρομοκρατία, αυταρχισμός, απαγορεύσεις και εκφασισμός.

Ιδιαίτερα την προεκλογική εκστρατεία του Ερντογάν στις τελευταίες εκλογές θα τη ζήλευε ακόμα και ο Γκέμπελς. **Συλλήψεις, νοθεία, μονταρισμένα βίντεο, ρουσφέτια, τραμπουκισμοί**, ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά αυτών των εκλογών που ανέδειξαν και τον νικητή.

Στις **σεισμόπληκτες περιοχές**, οι πολίτες για να γραφτούν στη λίστα αναμονής για τα σπίτια που χτίζονται για τους σεισμόπληκτους, έπρεπε πρώτα να γίνουν **μέλη του κυβερνώντος κόμματος**. Όλες οι διαδικασίες ξεκινούσαν απ' τις τοπικές οργανώσεις του κυβερνώντος κόμματος AKP.

Δύο ήταν οι άξονες της προεκλογικής εκστρατείας του Ερντογάν και της συμμορίας του. **Ο πρώτος, ο εθνικισμός με το Πατρίς - Θρησκεία - Οικογένεια**.

Ο δεύτερος άξονας, ήταν ότι όλες οι ξένες χώρες έχουν βάλει στόχο τον **διαμελισμό της Τουρκίας**.

Αυτό ήταν το κύριο κατηγορητήριο του Ερντογάν προς την αντιπολίτευση, χωρίς βέβαια να ξεχνάει να αναφέρει με έντονο τρόπο ότι το κουρδικό κόμμα και οι υπόλοιπες δυνάμεις της αντιπολίτευσης είναι κόμματα λεσβίων, ομοφυλόφιλων κ.α.

Για την οικονομική κατάσταση της Τουρκίας έφταιγαν οι ξένοι που ήθελαν αυτόν τον διαμελισμό. Αυτές είναι μερικές μόνο πλευρές της βρώμικης προπαγάνδας που έκανε συστηματικά το κυβερνών κόμμα.

Βέβαια, για τη μη νόμιμη νίκη του Ερντογάν ευθύνες έχει και η **αστική αντιπολίτευση**. Ο Ερντογάν εδώ και χρόνια με κάθε τρόπο και μορφές στοχεύει στη συντριβή οποιασδήποτε αντιπολίτευσης όπως φυλάκιση των εκλεγμένων δημάρχων και στη θέση τους διορισμούς επιτροπών, φυλάκιση των εκλεγμένων βουλευτών, στοχοποίηση ακόμα και του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατάργηση της ελευθερίας του τύπου, μη υλοποίηση των αποφάσεων των διεθνών δικαστηρίων, εκφασισμό της Παιδείας.

Δεν βρήκε όμως **αντίσταση** αλλά μία **σιωπηλή διαμαρτυρία**. Η αστική αντιπολίτευση ύστερα από κάθε επίθεση του Ερντογάν περιορίστηκε σε ανακοινώσεις ότι ο Ερντογάν "θα θαφτεί στις κάλπες". Οι ριζοσπαστικές αντιστάσεις και μαζικές αντιδράσεις θεωρήθηκαν προβοκάτσια απ' την αντιπολίτευση αφήνοντας έτσι τον Ερντογάν να προχωράει σε οποιαδήποτε κίνηση προς ένα φασιστικό καθεστώς. Φυσικά τα αριστερά κόμματα που ήταν υπέρ της αντίστασης και της ανατροπής δεν μπόρεσαν να γίνουν

εναλλακτική δύναμη και να αλλάξουν την ημερησία διάταξη που οριζόταν απ' την κυβέρνηση και την αστική αντιπολίτευση.

Το **1,5 εκατομμύριο μετανάστες** που απόκτησαν δικαίωμα ψήφου, σύσσωμοι ψήφισαν Ερντογάν, δηλ. ο Ερντογάν δεν έδωσε στους ξένους δικαίωμα ψήφου ως ένα δημοκρατικό δικαίωμα αλλά ως ανάχωμα. Γι' αυτό σε όλη την εκστρατεία των εκλογών συζητήθηκε πάρα πολύ το ζήτημα των μεταναστών και όχι η οικονομική πραγματικότητα.

Το συμπέρασμα που βγαίνει απ' τις εκλογές της Τουρκίας είναι ότι δεν ήταν νόμιμες και, με την αστική έννοια, “δημοκρατικές”

Με λίγα λόγια κέρδισε ο αυταρχισμός, η μαύρη προπαγάνδα, ο εθνικισμός, τα ρουσφέτια και ο εκφασισμός. Όμως αυτό που μπορούμε να πούμε με σιγουριά είναι ότι ο Ερντογάν παραλαμβάνει τα δικά του οικονομικά και πολιτικά συντρίμια.

Ο **πληθωρισμός έχει φτάσει 200%**, το εξωτερικό χρέος κοντεύει στα **500 δισ. δολάρια**, το εσωτερικό χρέος είναι **250 δισ. δολάρια**, τα χρέη μόνο στον κλάδο της ενέργειας είναι πάνω από 100 δισ. οφειλές στη Ρωσία. Το απόθεμα συναλλάγματος είναι σε μηδενική βάση και η κυβέρνηση του Ερντογάν ούτε καν επιχειρεί να παρέμβει στην **κατρακύλα της τουρκικής λίρας** έναντι του ευρώ και του δολαρίου.

Η Συνομοσπονδία Εργατών **Turk-is** που υποστηρίζει τον Ερντογάν, στην έκθεση που δημοσιοποίησε το Μάρτη του 2023 αναφέρει ότι στην Τουρκία το **όριο της φτώχειας** είναι 31.241 λίρες, το **όριο της πείνας** είναι 9.591 λίρες και ο **βασικός μισθός στην Τουρκία είναι 8.500 λίρες**. Υπενθυμίζουμε ότι το **42% των εργαζομένων** παίρνουν το βασικό μισθό. Ενώ η έκθεση της Ένωσης Καταναλωτών της Τουρκίας αναφέρει ότι το **60,4%** του πληθυσμού πεινάει και το **99%** του πληθυσμού βρίσκεται στο όριο της φτώχειας.

Η τουρκική οικονομία σε πάρα πολλούς κλάδους είναι εξαρτημένη απ' το εξωτερικό, όπως είναι η ενέργεια, η γεωργία, οι κατασκευαστικές, τα τρόφιμα, μέταλλα κ.α. Ήδη ζουν μία σοβαρή κρίση ιδιαίτερα οι μεσαίες παραγωγικές εταιρίες, χρεωκοπούν και όσοι ασχολούνται με εισαγωγές και πέφτει συνεχώς η παραγωγή στη γεωργία.

Μπροστά στον Ερντογάν υπάρχει μόνο ένας δρόμος. Περισσότερα οικονομικά μέτρα και εκμετάλλευση αλλά παράλληλα περισσότερος εκφασισμός, κρατική τρομοκρατία και αυταρχισμός. Γι' αυτή την πορεία η κυβέρνηση του Ερντογάν έχει την ιδανική σύνθεση. Μέσα στη συμμαχία του Ερντογάν που δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια των εκλογών υπάρχει πτέρυγα των **ταλιμπάν, ισλαμοφασίστες** και γνωστοί **“Γκρίζοι Λύκοι”**.

Οι απαιτήσεις για δημοκρατία και ελευθερίες τίθενται στην ημερησία διάταξη για το επόμενο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, τόσο οι κουρδικές δυνάμεις όσο και το αριστερό κίνημα ήδη δηλώνουν παρουσία στους σκληρούς κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες της επόμενης μέρας.

Ο Σείτ Αλντογάν είναι ανταποκριτής στην Ελλάδα/Αθήνα της ημερήσιας εφημερίδας “Evrensel”